

Cabotin pe scena vieții

Caprar Florin

Un om... o mască... o figură...
Un biet actor pășind pe scena vieții
Neincăpand în a destinului măsură
Își caută în centrul vechi al pieții

Un alt destin ce-avea să-l îplinească.
Cu glas sonor el recita în stradă
Poeme vechi făcute să uimească,
Dar oamenii blamau a lui bravadă.

Vedeau în el un simplu cerșetor.
Da! El cerșea ! Dar glorie și faimă!
Și ignorat fiind 'n-acest trist decor
Se retrăgea tăcut în a lui haină.

Era un ultim cântec de sirenă
Dar n-atrăsese azi în a lui plasă
Niciun muritor pierdut în beznă
Și-ncet cortina peste el se lasă.

Sătul de-aceste ne-mpliniri aride,
Văzând că faima n-avea să cunoască
Al nostru biet actor se sinucide
Scoțându-și de pe față a lui mască.